C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-1205/26 Judecătoria Orhei sediul Central
4-25160374-03-4r-04032026 Judecător Iurie Movilă

D E C I Z I E
În numele Legii

26 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către reprezentantul agentului constatator al INSP, Daniel Munteanu, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 29.01.2026 pronunțată pe cazul contravențional cu privire la acuzația adusă în cauza **SRL ”Regiunea Exim”** în comiterea contravenției prevăzută de art.236 alin.(2) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La 234.10.2025 agentul constatator al INSP, Daniel Munteanu, a încheiat proecsul verbal cu privire la contravenție seria DCT04 355252 prin care a constatat că SRL „Regiunea Exim” la 04.10.2024 ora 16.24 în Orhei(Pelivan), pe traseul R6 Chișinău -Orhei- Bălți (km50, m.450), proprietarul vehiculului în termen de 60 de zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art.443 prim alin. (2) Cod contravențional , identittaea conducătorului vehiculului cu care a fost săvțrșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice certificate/omologate și /sau mijloace de măsurarea adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, ignorînd prevederile art.16 prim alin.(1) și art. 443 prim alin. (2) din Codul contravențional comise cu automobilul de marca *****, ignorînd prevederile pct. 47.1 limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/h, prevăzută în pct. 47.1(a).

Prin decizia înscrisă în procesul verbal cu privire la contravenție agentul constatator i-a aplicat SRL„Regiunea Exim”, în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 20 u.c. echivalentul sumei de 1000 lei și 4 puncte de penalizare.

Nefiind deacord cu decizia de sanționare, contravenienta SRL„Regiunea Exim” a depus contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Central din 29.01.2026 s-a admis contestația depusă de SRL „Regiunea Exim”. S-a anulat decizia agentului constatator nr. DCT04 355252 din 23.10.2025, privind sancționarea persoanei juridice SRL „Regiunea Exim”, de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin. (2) Cod contravențional și s-a încetat procesul contravențional din motivele indicate în parte descriptivă.

La 04.02.2026 împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen agentul constatator al INSP, Daniel Munteanu, prin care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță.

În motivarea recursului se invocă că probele administrate demonstrează existența contravenției și vinovăția intimatului. În opinia sa, agentul constatator a respectat procedura prevăzută de Codul contravențional, identificând proprietarul vehiculului, acumulând probe pertinente și întocmind procesul-verbal în baza constatărilor rezultate din sistemul automatizat de supraveghere a traficului rutier.
După constatarea depășirii limitei legale de viteză cu un mijloc tehnic verificat metrologic, proprietarului vehiculului i-a fost expediată solicitarea de a comunica identitatea conducătorului auto, conform art. 443[1] din Codul contravențional. Întrucât S.R.L. „Regiunea Exim” nu a prezentat declarația în termenul legal de 60 de zile lucrătoare, agentul constatator a întocmit în mod legal procesul-verbal în temeiul art. 161 și art. 443[1] alin. (5) din Codul contravențional și a aplicat sancțiunea prevăzută de lege. Recurentul consideră că instanța de fond a apreciat eronat probele administrate, ignorând înscrisurile și mijloacele de probă anexate la dosar și întemeindu-și soluția exclusiv pe susținerile formulate de contestatar. De asemenea, susține că sancționarea persoanei juridice este conformă dispozițiilor Codului contravențional, întrucât legea permite atragerea la răspundere a proprietarului vehiculului care nu comunică identitatea conducătorului auto în termenul prevăzut de lege.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Lecturând hotărârea contestată, Colegiul ajunge la concluzia, că respectiva este adoptată în corespundere cu prevederile art.462 alin.(1) CCo, care stipulează că *hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată și motivată*.

Colegiul penal reține că, conform art. 375 alin. (1) și (2) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenționale, potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravențional, înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În acest sens instanța de recurs reamintește că, în conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

La fel se relevă că, potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau

agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de către agentul constatator la faza stabilirii faptei contravenționale.

În conformitate cu art. 425 alin.(3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, conform prevederilor art. 425 alin.(1) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.Conform alin. (5) al articolului enunțat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

La caz, întru respectarea garanțiilor sus indicate Colegiul penal conchide că, instanța de fond prin prisma art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional, fiind investită cu examinarea în fond a cauzei contravenționale în privința lui SRL”Regiunea Exim” în comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, just a constatat că la caz lipsește unul din elementele componenței de contravenție (subiectul), iar lipsa componenței echivalează lipsei faptului contravenției prevăzută la art.236 alin.(2) Cod contravențional, din care considerent procesul contravențional urmează a fi încetat, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

În speța dedusă judecății, materialele cauzei denotă faptul că prin decizia agentului constatator nr.DCT04 355252 din 23.10.2025, persoana juridică SRL ”Regiunea Exim”, a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art.236 alin.(2) din Codul contravențional, pentru faptul că, ” la data de 23.10.2024, ora 16:24 min, în Orhei (Pelivan) traseul R-6 Chișinău-Orhei-Bălți, km 50, m 540, cu automobilul de model PANAV TV018H cu n/î *****, ignorând prevederile RCR, pct. 47.(1) al RCR, a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 20 la 40 km/oră, deplasându-se cu 77 km/h”.

Așadar, pentru fapta prejudiciabilă descrisă, agentul constatator a emis la 23.10.2025 decizia de sancționare în privința persoanei juridice SRL ”Regiunea Exim”, în baza art.236 alin. (2) Cod contravențional, dispunând sancționarea acesteia cu amendă în mărime de 20 unități convenționale, echivalentul sumei de 1000 lei și 4 puncte de penalizare.

În context, Colegiul arată că răspunderea contravențională în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional survine pentru depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/h , ce se sancționează cu amendă de la 18 la 24 unități convenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Deci, din sancțiunea normei legale rezultă că, subiect al contravenției prevăzută de art.236 alin.(2) din Codul contravențional, poate fi doar persoana fizică.

Tot aici, Colegiul penal va reține prevederile art.17 Cod contravențional, potrivit cărora: ***(2) Persoana juridică răspunde contravenţional în cazul în care norma materială din partea specială a cărţii întîi prevede expres sancţionarea ei.***

Astfel, la caz corect s-a constatat că persoana juridică SRL ”Regiunea Exim” nu este subiect al contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) din Codul contravențional, din motiv că norma materială nu prevede expres sancționarea persoanei juridice.

Deși, în cadrul examinării cauzei, SRL ”Regiunea Exim” nu a făcut dovada că automobilul menționat la momentul comiterii contravenției era în posesia unui salariat, aceasta nu poate purta răspundere pentru contravenția de depășire a vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv.

Răspunderea unei persoane juridice pentru nedeclararea conducătorului auto în condițiile art.443/1 Cod contravențional, este reglementată de articolul 234 din Codul Contravențional al Republicii Moldova.

Din considerentele enunțate supra, prima instanță corect a statuat că în acțiunile persoanei juridice SRL ”Regiunea Exim” lipsește faptul contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Totodată, Colegiul arată că invocarea recurentului cu privire la faptul, că la emiterea soluției pe caz instanța de judecată ar fi luat în considerație doar poziția procesuală a contravenientului, nefiind apreciate obiectiv și deplin probele existente la dosar, nu corespunde adevărului, or poziția persoanei juridice SRL ”Regiunea Exim” coroborează cu materialele cauzei și circumstanțele de fapt constatate la caz.

Faţă de cele precitate Colegiul penal reține că, în corespundere cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Potrivit prevederilor art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Reieșind din cele relevate, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia primei instanțe în speța dedusă judecății de a înceta procesul contravențional din lipsa faptului contravenției. Se mai remarcă că, instanța de fond a dat o apreciere

corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, iar hotărârea emisă a fost adoptată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În concluzie, Colegiul penal notează că nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul din cadrul INSP al IGP, Daniel Munteanu și a menține hotărârea judecătoriei Orhei sediul Central din 29.01.2026 fără modificări.

Conducându-se de art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către agentul constatator al INSP, Daniel Munteanu, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 29.01.2026 pronunțată în cauza contravențională cu privire la acuzația adusă lui **SRL ”Regiunea Exim”** în comiterea contravenției prevăzută de art.236 alin.(2) CCo, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: